

Rep. Nr. 13/16

*

NB-007-14
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
beslissing van 6 april
2016

*

Beroep tegen de
beslissing van de Kamer
van eerste aanleg van 21
maart 2014

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Het A..., met zetel te XXX,

Appellant, die wordt vertegenwoordigd Mr. B , loco
Mr C , advocaat, met kantoor te XXXX

Tegen :

RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid,
met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr D ,
geneesheer-inspecteur, en dhr E , attaché,
ambtenaren bij geïntimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 28 januari 2016 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

*

* *

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de synthesesnota van de Dienst voor Geneeskundige Controle en Evaluatie (DGEC),
- de beslissing van de Leidend ambtenaar van de DGEC van 28 november 2011,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 26 december 2011, ontvangen ter griffie van de Kamer van eerste aanleg op 3 januari 2012,
- de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 21 maart 2014, ter kennis gegeven bij aangetekende brief van 31 maart 2014,
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 22 april 2014,
- de beroepsconclusies voor de DGEC, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 30 juni 2014,
- de beroepsconclusies voor het A. ., , ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 12 september 2014,
- het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van de Kamer van beroep van 27 november 2014, waarop werd vastgesteld dat de zaak niet in staat van wijzen was en conclusietermijnen werden bepaald,
- de aanvullende syntheseconclusies voor het A , ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 23 januari 2015,
- de beroepsconclusies voor de DGEC, neergelegd ter griffie op 23 februari 2015

Werden gehoord op de openbare terechtzitting van 28 januari 2016

- mr B in de uiteenzetting van de middelen en conclusies van de appellant,
- dhr E in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies van de geintimeerde,

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden volledig hernomen voor de zetel zoals samengesteld ter terechtzitting van 28 januari 2016. De zaak werd in beraad genomen en werd voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 24 maart 2016.

Op de terechtzitting van 24 maart 2016 kon de Kamer van beroep niet regelmatig worden samengesteld wegens onvoorziene omstandigheden (terreurniveau 4) De uitspraak werd verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van heden

*

* *

1. DE TENLASTELEGGING

Het A. is een thuisverplegingsdienst met provinciaal secretariaat te XXXX. De verpleegkundigen werken in loondienst

De Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) heeft een onderzoek gevoerd naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die verpleegkundige F , werkzaam bij A. , liet aanrekenen aan de verplichte ziekteverzekering in de periode van 1 september 2007 tot en met 30 oktober 2008

Daarbij werd volgens de DGEC volgende inbreuk vastgesteld :

Het attesteren van verstrekkingen 425294 of 425692 (forfait B) daar waar niet voldaan is aan de bepalingen van artikel 8, § 1, 1° II en 2° II (fysieke afhankelijkheidstoestand)

Op 30 november 2009 werd een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt lastens verpleegkundige F en lastens A als innende instelling Deze processen-verbaal werden ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 14 december 2009.

De DGEC besluit in de synthesesnota dat in de periode van 1 oktober 2008 (lees 2007) tot en met 31 augustus 2008 (met invoerdatum van 29/11/2007 tot 27/11/2008) volgende nomenclatuurnummers bij 2 verzekerden ten onrechte zijn aangerekend

- 316 x nomenclatuurcode 425294 W 7,371
- 100 x nomenclatuurcode 425692 W 10,944

Het ten onrechte aan de ziekteverzekering aangerekende bedrag werd, na toepassing van de verschilregel, bepaald op € 6 484,44

DE BESLISSING VAN DE LEIDEND AMBTENAAR

Bij beslissing van 28 november 2011 heeft de Leidend ambtenaar vastgesteld

- dat de feiten vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 30 november 2009 naar genoegen van recht bewezen zijn,
- en dat de feiten opgenomen onder tenlastelegging 1 een inbreuk zijn op artikel 73bis, 2° van de ZIV-wet 1994.

De verpleegkundige F... werd overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de ZIV-wet 1994 veroordeeld om de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van € 6 484,44 terug te betalen

Er werd tegelijk vastgesteld dat het bedrag intussen gedeeltelijk werd vereffend door de zorgverlener en dat er nog een saldo van € 3 207,78 verschuldigd was

Dit bedrag van € 3.207,78 wordt volgens de beslissing van de Leidend ambtenaar hoofdelijk teruggevorderd van verpleegkundige F én van het A , als innende instelling, op basis van de artikelen 2, n) en 164, tweede lid van de ZIV-wet 1994.

De Leidend ambtenaar heeft bij de voormelde beslissing aan F overeenkomstig artikel 142, § 1, 2° van de ZIV-wet 1994 bovendien een effectieve administratieve geldboete opgelegd van 50 % voor het nog verschuldigde bedrag van € 3 207,78, of € 1 603,89, en een administratieve geldboete van 50 % voor het reeds terug betaalde gedeelte van tenlastelegging 1, of € 1.638,33, met opschorting gedurende een periode van drie jaar.

3. DE BESLISSING VAN DE KAMER VAN EERSTE AANLEG

Het A heeft beroep ingesteld tegen de beslissing van de Leidend ambtenaar van 28 november 2011

Bij conclusie neergelegd ter griffie van de Kamer van eerste aanleg op 14 juni 2012 voor het A en voor F , werd gevraagd om het verzoek tot vrijwillige tussenkomst in hoofde van F ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Bij beslissing van 21 maart 2014 verklaarde de Kamer van eerste aanleg het beroep van het A ontvankelijk en gegrond

De beslissing van de Leidend ambtenaar van 28 november 2011 werd vernietigd voor zover deze van het A als innende instelling een bedrag van € 3 207,78 terugvorderde, op basis van artikel 164, tweede lid en artikel 2, n) van de gecoördineerde ZIV-wet.

Bij dezelfde beslissing van 21 maart 2014 verklaarde de Kamer van eerste aanleg het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van verpleegkundige F zonder voorwerp

*

De beslissing van de Kamer van eerste aanleg is in het bijzonder gesteund op volgende motieven.

De Kamer van eerste aanleg trad de exceptie van verjaring, ingeroepen door A , bij in zoverre de ten laste gelegde feiten dateren van vóór 30 november 2007 (invoerdatum bij de verzekeringsinstellingen)

Het ingeroepen gebrek aan motivering van de beslissing van de Leidend ambtenaar werd afgewezen als ongegrond

Het middel als zou er ter zake geen onpartijdige en onafhankelijke rechtsbedeling mogelijk zijn, werd eveneens verworpen

Ten gronde werd door de Kamer van eerste aanleg geoordeeld dat de ingeroepen inbreuk niet afdoende werd bewezen aangezien er redelijke twijfel bestaat over de vraag of er wel degelijk sprake is van een overschatting van de Katz-schaal

De Kamer van eerste aanleg stelde vast dat uit de verklaringen van de verpleegkundigen blijkt dat zij de door hen ingeschaalde scores wel degelijk kunnen verantwoorden en dat deze evaluatie bovendien niet wordt weerlegd door de verklaring van de verzekerden zelf of van hun huisarts

Bij gebrek aan afdoende bewijs, werd de beslissing van de Leidend ambtenaar tot terugvordering van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten aanzien van het A... vernietigd

Ten aanzien van F werd vastgesteld dat de beslissing van de Leidend Ambtenaar definitief is geworden aangezien hiertegen door haar geen beroep is ingesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 156 van de ZIV-wet 1994

Het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van F werd zonder voorwerp verklaard omdat zij, gelet op de vernietiging van de bestreden beslissing ten aanzien van A , niet kon worden veroordeeld in vrijwaring ervan

*

Het A heeft hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van de Kamer van eerste aanleg.

4. DE BEROEPSGRIEVEN

4.1. Standpunt van appellant

Het A.. (de appelland) vraagt het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De appelland vordert de beslissing van de Leidend ambtenaar integraal teniet te doen, zowel voor wat betreft de beslissing tot terugbetaling van beweerdelijk ten onrechte aangerekende verstrekkingen als voor wat betreft de oplegging van een administratieve geldboete, en te zeggen voor recht dat de geïntimeerde gehouden is tot terugbetaling van alle sommen die de appelland dientengevolge heeft betaald aan geïntimeerde, met name een som van € 8 088,33, te vermeerderen met de intresten sedert de datum van betaling

De appelland verklaart dat het hoger beroep beperkt is en geen betrekking heeft op het oordeel van de Kamer van eerste aanleg over de verjaring en het gebrek aan bewijs van de inbreuk

De appellant stelt dat alle sommen waarvan sprake in de beslissing van de Leidend ambtenaar door hem zijn betaald

De vernietiging van de beslissing van de Leidend ambtenaar door de Kamer van eerste aanleg wegens verjaring en gebrek aan bewijs heeft volgens de appelland tot gevolg dat zowel de bedragen die het voorwerp van de terugvordering uitmaakten als het bedrag betaald als administratieve geldboete, dienen terugbetaald te worden

2. Standpunt van de geïntimeerde

De geïntimeerde vraagt het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren en de beslissing van de Kamer van eerste aanleg te bevestigen

De geïntimeerde stelt dat enkel het bedrag van € 3 207,78 terug te betalen is en dit ten gevolge van de vernietiging door de Kamer van eerste aanleg van de beslissing van de Leidend ambtenaar.

Het bedrag dat vóór de beslissing van de Leidend ambtenaar was betaald (nl. € 3 276, 66) dient volgens de geïntimeerde niet te worden terugbetaald, aangezien deze betaling niet door de beslissing van de Leidend ambtenaar werd opgelegd, maar vrijwillig is gebeurd. Hetzelfde geldt volgens de geïntimeerde voor de administratieve geldboete van € 1 603,89 die enkel aan F . werd opgelegd

De geïntimeerde merkt op dat de beslissing van de Leidend ambtenaar niet werd vernietigd ten aanzien van F . Zij meent dat het geschil evenwel niet onsplitsbaar is, ook al is er een situatie met twee blijkbaar tegenstrijdige beslissingen ontstaan. De gezamenlijke tenuitvoerlegging ervan blijft volgens de geïntimeerde immers mogelijk

5. BEOORDELING

5.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig ingesteld. Het is ontvankelijk

Zoals door de geïntimeerde werd aangehaald, is de hoofdelijke veroordeling van meerdere partijen in deze zaak tot terugbetaling van ten onrechte aangerekende verstrekkingen, geen voldoende reden om te besluiten dat het geschil onsplitsbaar is (cf. Cass. 17 november 2011, AR C 10 0516 N, cf. art. 1053 Ger. W.)

5.2. De gegrondheid van het hoger beroep

5.2.1. Het hoger beroep is beperkt.

De appellant vraagt dat het oordeel van de Kamer van eerste aanleg wordt bevestigd in zoverre er werd geoordeeld dat de ten laste gelegde feiten deels zijn verjaard en dat de tenlastelegging niet bewezen werd

De appellant vraagt dat de beslissing van de Leidend ambtenaar op deze grond integraal wordt vernietigd, zowel voor wat betreft de terugbetaling van ten onrechte aangerekende verstrekkingen als voor wat betreft het opleggen van een administratieve geldboete.

De appellant vraagt bovendien te zeggen voor recht dat alle sommen die hij heeft betaald, zijnde in totaal € 8 088,33, aan hem worden terugbetaald

5.2.2. Uit de stukken voorgelegd door de geïntimeerde blijkt dat de appellant in deze zaak volgende betalingen heeft verricht

- op 27 april 2011 (d.i. vóór de beslissing van de Leidend ambtenaar) de som van **€ 3.726,66** met verwijzing naar verzekerde "G " Deze betaling stemt overeen met de waarde van de verstrekkingen die volgens de geïntimeerde ten onrechte op naam van deze verzekerde zijn aangerekend
- op 11 februari 2012 (d.i. na de beslissing van de Leidend ambtenaar) de som van **€ 3.207,78** met verwijzing naar F.... Deze betaling stemt overeen met de waarde van de verstrekkingen die volgens de geïntimeerde ten onrechte op naam van verzekerde H . werden aangerekend Bij beslissing van de Leidend ambtenaar van 28 november 2011 werd de appellant hoofdelijk veroordeeld om deze som te betalen
- op 11 februari 2012 de som van **€ 1.603** met verwijzing naar F Deze betaling stemt overeen met de effectieve geldboete waartoe F werd veroordeeld bij beslissing van de Leidend ambtenaar van 28 november 2011.

De appellant stelt dat deze betalingen gebeurden onder voorbehoud van alle rechten Dergelijk voorbehoud kan uit de stukken van het dossier echter niet worden afgeleid

5.2.3. De appellant vordert de terugbetaling van de som van de voormelde bedragen, bepaald op € 8.088,33

Hij steunt zich daartoe op het feit dat de beslissing van de Leidend ambtenaar volledig zou zijn vernietigd door de Kamer van eerste aanleg en vraagt in eerste instantie om deze vernietiging ook uitdrukkelijk uit te spreken

Op de vordering in zake de integrale vernietiging van de beslissing van de Leidend ambtenaar kan evenwel niet worden ingegaan

5.2.3.1. Terecht stelt de appelland dat de Kamer van eerste aanleg heeft geoordeeld dat de ten laste gelegde feiten deels verjaard zijn en dat de tenlastelegging niet bewezen is

Dit volstond voor de Kamer van eerste aanleg echter niet om de beslissing van de Leidend ambtenaar integraal te vernietigen

In de overwegingen heeft de Kamer van eerste aanleg het vooreerst over een vernietiging van de beslissing van de Leidend ambtenaar tot terugvordering van ten onrechte aangerekende verstrekkingen (cf blz 16 van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg)

Tegelijk werd geoordeeld dat de beslissing van de Leidend ambtenaar bij gebrek aan tijdig beroep ingesteld door F . ten aanzien van deze verpleegkundige definitief is geworden en dit zowel voor wat betreft de terugvordering als wat betreft de administratieve geldboete (cf blz. 17 van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg).

Op grond van deze motieven heeft de Kamer van eerste aanleg de beslissing van de Leidend ambtenaar uiteindelijk enkel vernietigd voor zover er van de appelland als innende instelling een bedrag van € 3 207,78 werd teruggevorderd (cf. blz. 18 van de beslissing van de Kamer van eerste aanleg)

De beslissing van de Leidend ambtenaar werd voor het overige dus behouden en dit voor zover ten aanzien van F de terugvordering werd uitgesproken en een administratieve geldboete werd opgelegd

5.2.3.2. Op de vraag gesteld aan de Kamer van beroep om de bestreden beslissing van de Leidend ambtenaar alsnog integraal te vernietigen, kan ook niet worden ingegaan

Daartoe volstaat het niet om vast te stellen dat de Kamer van eerste aanleg, in het kader van het hoger beroep ingesteld door de appelland, heeft geoordeeld dat de inbreuken niet kunnen weerhouden worden

Dit oordeel geldt enkel ten aanzien van de appelland, terwijl de beslissing van de Leidend ambtenaar zowel de appelland als verpleegkundige F . betreft

Aangezien F geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de Leidend ambtenaar, dient de relatieve werking van het aanwenden van rechtsmiddelen te worden gerespecteerd (cf M VAN QUICKENBORNE en J DEL CORRAL, "Hoofdelijkheid", in X , *Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer IV Commentaar Verbintenissenrecht*. Titel I, Hfdst 2, Afd 3 - 50 (juli 2013)).

Het beroep ingesteld door de appelland kan bijgevolg niet geacht worden gevolgen te hebben voor de beslissing genomen ten aanzien van F

Op de vraag tot integrale vernietiging van de beslissing van de Leidend ambtenaar kan dan ook niet worden ingegaan

5.2.4. De appellant vordert in tweede plaats te zeggen voor recht dat de geïntimeerde gehouden is tot terugbetaling van alle sommen die zij heeft betaald, met name voor een totaal bedrag van € 8 088,33 (zie hoger punt 5 2 2)

5.2.4.1. Zoals hoger vastgesteld, kan deze terugvordering niet gesteund worden op een integrale vernietiging van de beslissing van de Leidend ambtenaar

Zij dient te worden getoetst aan de bepalingen van artikel 1235 Burgerlijk Wetboek die luiden als volgt

*“Iedere betaling veronderstelt een schuld, hetgeen betaald is zonder verschuldigd te zijn, kan worden teruggevorderd.
Geen terugvordering kan plaatshebben ten opzichte van natuurlijke verbintenissen die men vrijwillig voldaan heeft”*

5.2.4.2. Naar het oordeel van de Kamer van beroep toont de appellant niet aan dat de eerste (terug)betaling van de waarde van aangerekende verstrekkingen voor een bedrag van € 3 276,66 onverschuldigd zou zijn

Deze betaling werd uitgevoerd alvorens een beslissing werd genomen door de Leidend ambtenaar

Inmiddels werd door de Leidend ambtenaar ten aanzien van de zorgverlener, zijnde de verpleegkundige, geoordeeld dat deze prestaties ten onrechte zijn aangerekend

De persoon die de prestaties, welke ten onrechte zijn uitbetaald, heeft geïnd is overeenkomstig artikel 164, tweede lid van de ZIV-wet 1994, samen met de zorgverlener hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling ervan.

De verbintenis tot terugbetaling als innende instelling werd destijds bovendien vrijwillig voldaan door de appellant. Het bedrag van € 3 276,66 werd zonder voorbehoud betaald, alvorens hij daartoe door een beslissing werd verplicht

De betaling van het bedrag van € 3 276,66 kan bijgevolg niet geacht worden onverschuldigd te zijn in de zin van artikel 1235 Burgerlijk Wetboek

5.2.4.2. Anders is het evenwel ten aanzien van de tweede betaling door de appellant van de waarde van aangerekende verstrekkingen voor een bedrag van € 3.207,78

Deze betaling werd uitgevoerd nadat de Leidend ambtenaar de appelland had veroordeeld tot de terugbetaling van dit bedrag en dit bij een beslissing die van rechtswege uitvoerbaar was bij voorraad (cf art 156, § 1 van de ZIV-wet 1994 zoals destijds van toepassing)

De verbintenis tot terugbetaling als innende instelling werd bijgevolg niet vrijwillig voldaan.

De beslissing waarbij de appelland werd verplicht tot terugbetaling werd inmiddels door de Kamer van eerste aanleg vernietigd

De vraag tot terugbetaling van het bedrag van € 3.207,78 is gegrond Dit wordt door de geïntimeerde overigens niet betwist

5.2.4.3. De vraag van de appelland tot terugbetaling van het bedrag van € 1 603,89 als administratieve geldboete is eveneens gegrond

Dit bedrag werd betaald door de appelland, terwijl enkel F tot de betaling ervan werd veroordeeld bij beslissing van de Leidend ambtenaar

Dat de appelland om een of andere reden hoofdelijk gehouden was tot betaling van deze boete, blijkt niet Ten aanzien van deze boete werd niet aangetoond dat er sprake is van een (natuurlijke) verbintenis of verantwoordelijkheid van de zijde van de appelland

5.2.5. Op grond van de voormelde overwegingen besluit de Kamer van beroep dat de vordering van de appelland enkel kan worden ingewilligd in zoverre de terugbetaling wordt gevraagd van volgende sommen

- het bedrag van € 3 207,78 betaald op 11 januari 2012,
- het bedrag van € 1 603,89 betaald op 11 januari 2012

De appelland vordert ook de vermeerdering van deze bedragen met de intresten vanaf de datum van betaling

Op welke grond de intresten van rechtswege zouden lopen, wordt echter niet aangetoond

De intrest kan bijgevolg pas vanaf de dag van de aanmaning of vordering tot terugbetaling worden toegekend (art. 1153 Burgerlijk Wetboek)

De vordering tot terugbetaling werd gesteld in het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 22 april 2014

De vordering tot vermeerdering met de intresten wordt toegekend vanaf deze datum

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006,

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Recht doende op tegenspraak

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en in de hierna vermelde mate gegrond.

Bevestigt de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 21 maart 2014 in alle beschikkingen, in zoverre deze werden bestreden

Verder wijzend.

Zegt dat aan de appellant de som van € 3.207,78 en € 1.603,89 dient te worden terugbetaald, vermeerderd met de intresten vanaf 22 april 2014

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 6 april 2016 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door.

- Mevrouw Marijke DEMEDTS, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Marijke DEMEDTS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke

DEMEDTS, magistraat-Voorzitter, en dokter Vera DE GROOF en dokter Rafael VANSTECHELMAN, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede mevr Mimount EL ABBOUDI en de heer Freddy RAYMACKERS, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van het verpleegkundigen, de leden-geneesheren en leden-verpleegkundigen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken, zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (art. 156, § 1, tweede lid). Het cassatieberoep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, schort de uitvoering de van de beslissing niet op (art. 156, § 2, derde lid).